

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Pe un an 360 Lei.

Vechii abonați au de plătit încă 70
Lei pe anul acesta.

Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava Mică. Telefon Nr. 68.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lățimea a
doi milimetri, Lei 12. Lățimea de
1 centimetru Lei 60.

Inălțarea Domnului

Dintre cei patru evanghe-
liști singur sf. Luca ne
descrie înălțarea Domnului.
Iată cum:

Domnul nostru Isus Cristos
„s'a și arătat viu după pa-
tima sa cu multe semne, în
patruzeci de zile arătându-
se lor și grăindu-le lor despre
împărăția lui Dumnezeu”
(Faptele Apostolilor 1, 3).
„Și i-a scos afară din Be-
tania și, ridicându-și mâ-
nile, i-a binecuvântat. Și a
fost când i-a binecuvântat,
s'a despărțit dela ei și s'a
înălțat la ceriu” (Luca 24,
50-51) „Și un nor l-a luat
dela ochii lor. Și uitându-se
la el, cum mergea la ceruri,
iață doi bărbați au stat lângă
ei în haine albe cari le-au
zis: Bărbați Galileeni, ce
stați uitându-vă la ceriu.
Acest Isus, care s'a înălțat
dela voi la ceriu, așa va
veni, cum l-ați văzut mer-
gând la ceriu” (Faptele A-
postolilor 1, 9-11) „Iar ei
închinându-se lui, s'au reîn-
tors în Ierusalim cu bucurie
mare” (Luca 24, 52) „din
muntele ce se chiamă Eleon,
care este aproape de Ieru-
salim, cale de sâmbătă”
(Faptele Apostolilor 1, 12).

Cristos s'a înălțat la ce-
riuri de pe acelaș munte al
olivelor pe care și-a început
patima cea de bună voie, ca
să arete că calea suferinței
este și calea spre ceruri.
Isus nu s'a suit la ceruri
ca Dumnezeu, ci ca om, pen-
trucă el ca Dumnezeu nici
n'a părăsit nici odată ceriul.
Isus s'a suit la ceruri cu
puterea sa proprie, neavând
nevoie de ajutorul altora;
el nu s'a înălțat ca prorocul
Elie prin un car, nici cu a-
jutorul îngerilor ca proro-
cul Avacum, ci prin puterea
dumnezeirii sale și-a înălțat
trupul glorificat la ceruri.
Când s'a înălțat la ceruri,
el a dus împreună cu sine
și sufletele dreptilor, morți
înainte de venirea sa, pe
cari le-a slobozit din iad.
De atunci Isus, cu toate că
s'a mai arătat multor sfinți,
nu s'a mai pogorit din ce-
riuri, decât la sf. liturghie,
când este chemat și adus pe
altar de către preot.

El s'a înălțat la ceruri,
ca să ne trimită pe Mân-
găitorul adevărat pe Spiritul
Sfânt (Ioan 16, 7); ca să se
întrepună pentru noi la Tatăl
(Ioan 14, 16) și ca să ne gă-

tească loc în ceruri (Ioan
14, 2).

De atunci el este mijloci-
torul între Dumnezeu și oa-
meni (I Timotei 2, 5) și „mân-
găitor către Tatăl și cură-
țire de păcatele noastre, și
nu numai de ale noastre, ci
și de ale a toată lumea” (I
Ioan 2, 1-2). Intrucă nu
îndrăznești deci a te ruga
de Tatăl, roagă-te Fiului,
care te va asculta, fiind el
acelaș care a fost și pe pământ.

Iar acum Isus stă dea
dreapta Tatălui, adevărat
toată puterea peste toate
făpturile și este plin de mă-
rire, asemenea cu Tatăl, cum
ni-a și spus la Matei 28,
18: „Datu mi-s'a toată pute-
rea în ceruri și pe pământ”.
„Pentru aceea și Dumnezeu
l-a înălțat și i-a dăruit nume,
care este peste tot numele,
ca în numele lui Isus tot ge-
nunchiul să se plece, al celor
cerești și al celor pământ-
tești și al celor dedesupt, și
toată limba să mărturisească,
că Domnește Isus Cristos
întru mărirea lui Dumnezeu
Tatăl” (Filipeni 2, 9-11).

Cât de frumos ni-le spune
toate acestea condacul Inăl-
țării: „Rânduiala cea pentru
noi plinind, și cele de pe
pământ cu cele cerești u-
nindu-le, întru mărirea te-ai
înălțat, Cristoase Dumnezeul
nostru, nici decum depăr-
tându-te, ci rămânând pururea
și strigând celor ce te iubesc:
Eu sunt cu voi și nimenea
împotriva voastră”.

Aceasta este învățătura
bisericii despre înălțarea
Domnului la ceruri.

Părintele Iuliu

Dr. Ministru Alexandru Marcu
în Bulgaria. Dr. Alexandru Marcu
ministrul propagandei naționale,
însoțit de mai mulți ziariști, a
vizitat Sofia. Bulgarii au primit
foarte bine oaspeții români. Toate
foile bulgare scriu articole fru-
morse despre țara noastră.

Poetul țărănimii

Trecut-au 25 de ani — un
sfert de secol — de când marele
poet al Ardealului Gheorghe
Coșbuc nu mai este între cei
vii. Intr'o dimineață frumoasă
de Mai, cu cer senin, cu aer ră-
coritor, în anul Domnului 1918
Coșbuc a închis ochii pe vecie.

S'a născut la 8 Septembrie
1866 în comuna Hordou (nu-
mită și Coșbuc, după numele
poetului). A fost fiul părintelui
gr.-catolic Sebastian Coșbuc. In-
vață să scrie și să citească la
școala primară din satul natal
și la școala primară din Telciu.
După terminarea cursului primar
se înscrie la liceul din Năsăud,
vechea școală românească înte-
meiată și susținută de Fondu-
rile Grănicerești.

De mic începe să facă poezii.
La liceu colegii își dau seamă
de faptul că băiatul părintelui
din Hordou are talent. Citește
poezii de ale sale și la soco-
tatea de lectură „Virtus Romana
Rediviva” dela Năsăud și în-
cepe să trimită câte o poezie
pela diferite publicații din vre-
mea aceea. Profesorii au înțeles
că elevul firav la trup este un
mare talent. L-au încurajat și
l-au sprijinit, scutindu-l de știința
socotelilor, pentru care nu avea
nici un fel de atragere.

Trecut-au cei opt ani de li-
ceu și iață că Gheorghe Coșbuc
se înscrie la Universitatea din
Cluj. Pe vremea aceea la Cluj
erau atât de rău tratați stu-
denții români, încât tinărul Coș-
buc n'a putut sta mult acolo.
După un an pleacă la București.
La Năsăud a fost scutit de ști-
ința socotelilor, dar la București
a fost numit tocmai ajutor de
inginer, unde avea să lucreze
tot cu numeri.

Departe de sgomotul lumii, departe de orice dorință deșartă de a ajunge la mărimi lumești sau la bogății trecătoare, Coșbuc se îndeletnicește cu lumea de farmec plină a poeziei. Pe când poeții scriau mai ales despre străini și despre boieri, Coșbuc scrie volume întregi de poezii, în cari cântă satul românesc cu viața sa minunată, satul său grăniceresc pe care nu l-a mai revăzut (nu putea veni în Ardeal, nu-l mai lăsau Ungurii), mereu prezent în sufletul său de Ardelean iubitor al plaiurilor acestora, atât de frumoase și de încântătoare. În poeziile sale cântă frumusețea naturii:

*Priveam fără de flintă'n sus
Intr'o sălbatică splendoare
Vedeam Ceahlăul la Apus
Departe'n zări albastre dus
Un urlaș cu fruntea'n soare
De pază țării noastre pus.*

Cântă vitejia fără seamăn a soldatului luptător la Grivița și la Plevna pentru câștigarea independenței. Cântă dragostea de glie și de graiul din bătrâni. Cântă și dragostea celor tineri. De câte ori nu auzim și azi versurile:

*Pe umeri pletele-l curg râu.
Mlădie ca un脾c de grâu
Cu șorțul negru prins la brâu
O pierd din ochi de dragă.*

După Eminescu nici un alt poet n'a scris atât de fermecător ca și Coșbuc. În poeziile sale își cântă satul și sufletul românesc, bucuriile și durerile. Dupăcum ne spune chiar el:

*Sint suflet din sufletul neamului
Și-l cânt bucuria și-amarul.* [meu]

Poeziile sale au apărut în volume, ale căror titluri ne amintesc viața dela țară. A început cu „Balade și idile“. A urmat apoi volumul „Fire de tort“, iar ceva mai târziu „Ziarul unui perde vară“. A scris un volum de poezii de războiu, în cari cântă vitejia românească din timpul Războiului Independenței. Poeziile acestea se declamă și azi la sărbătorile naționale. Multe din poeziile lui Coșbuc sunt puse pe note și se cântă în toată țara.

Despre Războiul Independenței n'a scris numai poezii, ci a scris și o carte minunată în proză pe înțelesul tuturor, în care povestește ca nimeni altul.

Pe lângă că a îmbogățit literatura noastră cu atâtea volume nepieritoare, Coșbuc a mai îmbogățit-o și prin tălmăcirea măiestrită a unor opere nepieritoare ale celor mai mari scriitori și poeți străini. A tălmăcit în versuri Eneida lui Vergiliu, Divina Comedie a lui Dante, Sacontala lui Calidassa, poezii alese din scriitorii indieni, precum și părți alese din Homer, Catul, Propertiu, Tibul, o piesă de teatru a lui Schiller (în tinerețe a scris și o piesă de teatru — Barba lui Leib Mendelsohn, — dar s'a perdut). A tălmăcit și cărți despre creșterea copiilor (din Locke). A mai scris conferințe pe înțelesul tuturor, precum și foarte

multe articole prin ziare și reviste.

Coșbuc a murit în 1918 (cu câteva luni înainte de a vedea marea unire). Prin poeziile sale rămâne nemuritor. Unele poezii ale sale au fost traduse în alte limbi. O tinără învățată din Roma (Lucia Santangelo) a scris o carte italiană, în care spune că cel mai mare poet al țării noastre e Coșbuc.

Își doarme somnul de veci în cimitirul Belu din București, într-o parte numită Valea Plângerii. Revista „Ardealul“ dela București a avut fericitul gând de a înălța la mormântul marelui poet o cruce. În fața liceiului din Năsăud (la care a învățat) era bustul lui Coșbuc. Casa în care s'a născut Coșbuc (vechea casă parohială din satul Hordou-Coșbuc) se păstrează cu grijă. Pe o placă de metal poștă citi o inscripție care îți spune că e casa lui Coșbuc. Camera dinspre stradă nu e locuită. A fost prefăcută în Muzeu. Acolo se păstrează mai multe lucruri în legătură cu poetul. An de an o vizitează tot mai mulți. În camera de aur a casel găsești nenumărate semnături. A fost pe acolo și M. S. Regele Mihail I.

Noi cei de azi, putem sta de vorbă cu marele poet, citind cărțile sale. Bine este să le citim, căci dupăcum spun cărturarii din alte vremi „nu este zăbavă mai plăcută decât citeala“.

Vorbind despre Coșbuc într'o

foaie din Blaj, e bine să se scrie ceva și despre legăturile lui Blajul. A scris de mai multe prin calendarele dela Blaj și alte lucruri. Îl găsim și pe paginile gazetei săptămânice „Unirea“ dela Blaj. Iubea Blajul și avea legături cu mulți prieteni din Blaj. Tatăl lui Coșbuc a fost elev al școlilor din Blaj și-a câștigat învățătura de la către Episcopul Ioan Alexi de Gherla Dintre cărturarii Blajului ținea foarte mult mai ales la moteliu Cipariu, la a cărui moștenire a compus o poezie.

Ioșif E. Naghi

Pomenirea morților. Sâmbătă în 29 Mai la liceul de fete Sf. Ecaterina din Blaj s'a ținut Liturghie și parastas pentru dihașii sufletelor răposaților ai lui Dumnezeu, fostii profesori, fostele profesoare și fostele elevi. A oficiat Păr. Ioan Miclea, profesor de religie, iar răspunsurile au fost date de elevi. După parastas Pă. Ioan Miclea a ținut predică. Au fost de față profesorele, profesorii și elevii liceului. Printre morții pentru care s'a făcut parastas e și Alexandru Lopeanu Melin, iscusitul mânăstire al condeielui, care împreună cu Păr. Iuliu Maior, directorul școlii noastre, a ostenit ani îndelungi la conducerea acestei școli. Au scris atâtea cărți și articole pe înțelesul tuturor. În semn de recunoștință cititorii „Unirii Poporului“ i-au ridicat un mormânt frumos, la locul de veșnică odihnă din cimitirul Blajului. Pomenirea lui în capela dela școală este un prilej de aducere aminte. În pomenirea lui!

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

In sat

In sat la noi e-atâta soare
Și atâtea flori-s pe câmpii,
Că ziua până'n inserare
Aleargă cete de copii.

Căci ei sunt singurii ce stau
In sat, și'n a lor casă,
Să mângâie pé mama lor
In jalea ce-o apasă.

In sat la noi mamele plâng
Pe cei plecați din țară,
Căci bunu-i Dumnezeu cel
[sfânt]
De s'or întoarce iară.

In sat la noi nevestele
Se duc din gară'n gară,
Ca să mai vadă'n calea lor
Pe cei plecați din vară.

In sat la noi bărbații grei
Mai trag ușor din pipa lor

Și spun mereu cu acelaș dor,
Bravuri și fapte din războiu
[nepoților.

In sat la noi durerea-i mare
Căci satul astăzi e pustiu,
Și-acum în semn de îngropare
S'așează fumul cenușiu.
Vasile Haiduc

Cântec

Spune-mi, mamă, ce să fac,
Dacă crezi că știi vre-un leac,
Că mă usc de-atâta foc
Ca frunza de busuioc.

Când iau furca ca să torc,
Alte gânduri mă întorc,
Mă întorc și mă tot poartă
Ca pe-un om fără de soartă.

Crede, mamă, ce ți-oi spune,
Că mi-e inima-un tăciune,
Un tăciune înc'aprins
De dorul care-i cuprins.

Pasărea cea sburătoare
Ce a pornit demult spre soare,

Mi-a lăsat atâta dor,
Câtă rouă-i pe răzor.

Și de-oi sta mereu așa
Tot privind în urma sa,
M'oi trezi, mamă uscată
Numai umbră, chip de fată.

Pasăre fără de milă,
Vino iar măcar de silă,
Vino iar la noi în sat,
Desleagă ce ai legat.
Cielu V. Haiduc

ICONIȚA

Poveste adevărată din războiu

Așteptam deslănțuirea ofensivei împotriva Sevastopolului. Liniște pe tot frontal, nici barem o răbufneală de tun. Țevile aplecate în jos, cu închizătorul deschis, proiectilele cu focurile înșurubate, așteptau doar un zbrânăit de telefon și totul era gata. Tunarii, oboșiți de acțiunile zilelor trecute, dormeau liniștiți. La 500 de metri înapoi autotractorarele, mare forfoteală. Se pune la punct ultimul șorub.

Mai știi, un ordin scurt și tăcut să împerechezi tunul și să zbori cu el pe altă poziție. Au spus caporalul Păruș Nicolae cum li mai spunea băcții: „O viosol Nicolae al doilea“, care ce l-a primit poate într'o cutie hazlie, dar care se potrivea de minune cu viața lui cinstită curată și cu frica lui Dumnezeu. Și parecă era adevărat proroc. Tot ce spunea el trebuia să se facă așa. Din cauza asta și pentru viața lui petrecută în sfîntenie, ascultau toți ca pe un părinte sufletesc, deși să fi tot avut vreo 27 de ani.

L-am cunoscut pentru întâia oară în marea bătălie dela Kerch când, după o luptă grea de zile, ne găsim cu toții adunați în șaral lui, iar el ne spunea despre alte bătălii și despre alte povestiri, cari s'au mai bătut pe mormântul Crimeii. Îți spunea la prilej toate datele istoriei, din istoria noastră cât și din istoria altor popoare. Îți vorbea numai ce nu-ți puteai aduce în minte. Ți-era mai mare drag să-l ascuți. Povestii murdare!

GRAUNTE SUFLETEȘTI

Nu voiu păcătui!

Ne aducem aminte, cum a venit diavolul să ispitească pe strămoșii noștri zicând: E adevărat că v'a oprit Dumnezeu să mâncați din pomul acesta? — Da, e adevărat, răspuse Eva, căci de vom mânca, vom muri! La ceea ce diavolul adaugă: de veți mânca, nu numai că nu veți muri, dar vă veți face mari ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul. Ori Eva, în fața acestei ispite, în loc s'o respingă, a consimțit. Intru cât femeia văzând că rodul pomului este bun de mâncare și frumos la vedere, ca unul care dă și înțelepciune a luat din roadele lui și a mâncat și a dat și lui Adam. Așa s'a întâmplat primul păcat. Și le-a părut rău, dar a fost târziu.

La fel vine și azi diavolul cu slugile lui, să ne ispitească și pe noi pentru cutare, sau cutare păcat. Intre altele ne șoptește: Pentru ce ar fi păcat să furi? Căci dacă furi, ai ce îți trebuie și dai înainte. Pentru ce ar fi păcat să curvești? Căci doar îți mulțumești simțurile. Pentru ce ar fi păcat să sudui? Căci doar numai așa mai răzbești să bagi în groază pe dușman. Și așa mai departe.

La toate acestea, noi ne întrebăm: Apoi oare omul e de meserie bandit, ca să înceapă

cu un ou și să termine cu un bou, ascultând adică de șoaptele spurcatului diavol?

Apoi omul e oare un porc, ce nu știe altceva decât să-și satisfacă mendrele lui nesăbuite?

Insfârșit este oare omul un tiran, de care să tremure și geamurile și pereții?

Nu! De trei ori nu! Omul nu e nimic din toate acestea. — Dar atunci ce-i?

Apoi omul e cea mai desăvârșită făptură a pământului, care prin suflet are asemănare cu Creatorul, de unde toate faptele lui trebuie să le săvârșească cu suflet dumnezeesc. Deci înaintea unor asemenea ispite n'are decât să-și îndrepte privirea spre cer, pentru a respinge cu isbândă îndemnul spre păcat. Și iată că refuzul răsare ca fulgerul în văzduh: *Nu voiu păcătui!* Glas, ce va pătrunde ca un curent electric, în toate mădulările lui. În stare să-și închidă și ochi, pentru a nu se mai uita la ceea ce ar aprinde în el pofta păcatului de orice fel.

Iar creștinul, ca să ajungă la bună stare, va munci cinstit. Cu sufletul curat ca bălat și ca bărbat, care știe să se respecte el mai întâi, ca pe urmă să fie respectat și de alții. Indesebi pentru caldă lui bunătate sufletească, se reoglindește așa de frumos pe față. Unui atare om

i-se potrivește versul poetului: Frumos e omul Doamne, când mintea e regină.

Iubiți cetitori, noi oare merităm această laudă?

Pr. Oct. Fullcea

Noi și Mareșalul

Mareșalul, aspru ca și vremea, s'a ridicat dintre noi, pentru noi. A venit în cele mai grele timpuri. Ne aflăm la răscruce de drumuri în istorie. O lume învechită în rele și fărâdelegi se destrăma, în timp ce se ridica alta, lumea omului nou, clădită pe naționalism, dragoste de neam și mai presus de toate bazată pe muncă și dreptate. În locul omului de ieri, dornic de titluri mari și bogății, se ridică omul muncii, omul jertfel.

Pe ce drum va apuca România? Ce avem de făcut?

Toți se întrebau, însă nimeni nu putea da răspunsul atât de mult așteptat.

Politica fostului rege Carol II căzuse, lăsând în urma ei numai ruini. Toată munca noastră de două decenii se făcuse fără nici un rost. După cum cade o frunză bătută de brumă la prima adiere a vântului de toamnă, tot așa s'a prăbușit la prima sguđuire tot ceea ce credeau unii că va dura o veșnicie.

Din politica ce s'a dus, ne-am trezit într'o bună zi, înăuntru desbinați, iar peste granițe fără prieteni, înconjurați de toate

părțile de dușmani. Am căutat să ne restabilim echilibrul alături de noua Europă ce se ridică cu pași repezi. Era însă prea târziu. Situația externă devenea din ce în ce mai critică. În cele din urmă a trebuit, spre rușinea noastră a tuturor, să plecăm capul în fața loviturilor ce ne veneau din afară. Lucru pe care nu l-am făcut niciodată în trecutul istoriei noastre. Am asistat la sfășierea granițelor, pentru desrobirea cărora au căzut sute de mii dintre părinții și frații noștri, cu fruntea sus, căutând să descifreze viitorul românesc, care se ridica peste mormintele lor. Am trăit cu toții clipele acelea dureroase, însă nu am putut nici unul lua apărarea fraților, cari, din cauza greșelilor noastre, se înhămau din nou în jugul greu al streinului.

România pierduse o treime din teritoriul ei. Porunca vremii deocamdată era, să scăpăm ceea ce ne-a mai rămas.

Mareșalul a venit, când nu mai era nici o nădejde de scăpare. Când ultimele noastre încercări s'au dovedit zadarnice. Ne-a găsit cu puterile secătuite, demoralizați.

Cu pași hotărâți, deschide în veac drum nou. Drumul biruinții românești. Drumul pe care va trebui să-l urmărim cu orice preț, pentru mântuirea întregului nostru neam.

Zilele, ce le mai are de trăi

imorale nu ieșu din gura lui. Tot cuvântul lui era bine câmpnit și ieșit dintr'o minte sănătoasă, nu era cuvânt să-l asculti din gura lui și să nu-ți fie de folos. Când pleca în misiune cu mașina, nu exista să se piardă, cu toată întortocheala drumurilor. Știa că se află în apropierea vreunei căi ferate sau a vreunei localități, de care a citit el prin vre-o geografie veche, cu care vecinii lui din sat acopereau oala cu smântână. Noaptea scotea capul din cabina mașinei și se orienta după stele, iar șoferul îl asculta orbește, știind că ce spune el e sfânt. Mai spune-ne ceva, Părvule, îi ziceau băieții când era între ei. Și fără multă rugămintă începea să spună povești bătrânești sau recita versuri din Lucașăru' lui Eminescu. În sfârșit tot ce-și poate închipui omul lucrul bun era în capul lui Părvu. Afară de asta avea un talent neobișnuit de a-ți vorbi de lucrurile sfinte, încât, când îl auziai vrând nevrând te simțiai convertit.

Tot ce făcea însă impresie mai profundă în inimile tuturor era

puterea credinței lui Părvu. De el nu se lega răul, deși nu-și prea cruța viața când era vorba de făcut ispravă. Până acum a scăpat de vre-o trei ori dela moarte sigură, fără să-l atingă barem un ac de schije. De mulțori erau mari discuții pe seama lui. Unii spuneau că e om norocos. Alții, mai pătrunși de micile lui conferințe religioase, spuneau că iconița lui ce o avea în mașină îl ferește de primejdii. Într'adevăr cabina mașinei lui Părvu era o adevărată capelă improvizată. Pe capota motorului găsi ai cărțile de rugăciuni, iar între geamurile din față o iconiță de toată frumusețea reprezentând pe Mântuitorul în suferințele din Ghetisimani, împodobește cabina mașinei. Mulți cari intrau în cabina mașinei lui Părvu, se închinau cu evlavie, parecă ar fi intrat în cine știe ce biserică.

Eram de mulțori în repaus. Dacă vroisi să-l găsești pe Părvu, apoi știai că-l găsești în fața iconiței, citindu-și cu ardoare rugăciunile, sau cântând stihuri dela vecernie. Uneori nu-l găsi ai câte

două ore. — Unde să fie? Numai ce-l vedeai coborând de pe muntele la poalele căruia erau așezați, senin și plin de mulțumire sufletească. Odată îl urmăresc. Urca încet printre copaci, cântând atât de frumos: „Să se îndrepteze rugăciunea mea“. Iată-l ajuns la locul lui de rugăciune. Ingenunchiază, și cu voce lină începe rugăciunea sfârșind cu psalmii penitențiali, pe care-i știa pe dinafară. Apoi cobora și, privind asfințitul soarelui, rostea rugăciunea: „Lumină lină a sfintei mării“. Așa-și petrecea Părvu timpul liber, în timp ce alții trăgeau câte un joc de cărți sau bălăcăreau.

Intr'o noapte pe la vre-o 12 ne trezim cu agentul unității. Se cerea o mașină cu muniție. A fost numită cea a lui Părvu. La plecarea s'a atras atenția, atât lui cât și șoferului, că șoseaua la cota X e bătută violent de artileria inamică. Fiți prudenți și Dumnezeu să vă ajute, — le spuse maiorul la plecare. Șoferul pări la față. Urcară amândoi și porniră la drum. Numai Părvu era vesel și mai bine dispus ca ori când. —

— Ce te face să ai atâta voce bună? — îl întreabă oarecum poruncitor șoferul — Nu vezi că mergem la moarte sigură? — Dar ce te face pe tine să nu ai încredere în Dumnezeu? — îi răspunde Părvu. — Nu știi, că nici un fir de păr nu va fi atins de rău acelaia care crede? Și apoi cu ton de rugăciune îi spune un psalm, subliniind cuvintele: „Nu te vei teme de săgeata ce zboară în întunec, căci eu cu tine sunt“. Și așa povestind, iată-i apropiindu-se de locul de care li-s'a atras atenția la plecare. Se auzeau exploziile încă de departe. Șoferul oprește mașina. Au ajuns la cota de care le spusese maiorul, unde șoseaua era numai la 500 de metri de inamic. — Ce facem Părvule? întreabă șoferul privind cu tristețe iconița lui Părvu. — Ce să facem, trecem prin baraj. Ce se fac ai noștri fără muniție în punga unde sunt? Crede și tu, și vom scăpa și din asta. Obuzele explodau tot mai des. Pe semne a fost simțită trecerea mașinei care abia urca panta încărcată. Da înțeleg, Dumnezeu ajută omului credincios, Părvule. Dar ce

ncercatul Conducător, nu sunt ale lui. Le-a închinat Patriei. Le-a închinat muncii de consolidare (întărire) a țării. Străduințele pe cari le depune sunt supraomenești. Nu cunoaște piedeci. Fentru el nu sunt piedeci. Și nu cruță nici o jertfă. Voința sa este mare, ca și puterea de muncă. Un singur gând are: România. O singură țintă: întronarea cinstei, a muncii, a dreptății.

Vrea să triumfe dreptatea românească. Vrea biruința definitivă a românismului.

Iși va putea realiza nobilul său gând? Va putea înfrânge toate piedecile?

Depinde de noi. De ajutorul ce i-l vom da. De înțelegerea noastră a tuturor.

Ne vom înțelege datoria? Putem să ne scăpăm de păcatele trecutului?

Porunca vremii e mare. E grea. Totuși — uniți — se poate duce la sfârșit bun.

Conducătorul a făcut tot ce i-a stat în putință. Și va face.

E rândul nostru. În mâinile noastre avem soarta unui neam. De ceace facem vom răspunde în fața istoriei.

Petru P. Baci

Prin minciuna dușmanul tulbură sufletele celor slabi ca să poată slăbi puterea de rezistență a neamului.

Cel care vorbește vinde, cel care tăce cumpără.

pretenție mai pot avea eu, când am trăit o viață destrăbălată care numai cu frica lui Dumnezeu nu o pot numi. Și crezi că dacă scap și din asta, mă îndrept? Uit repede bunătața lui Dumnezeu și așa se ține păcatul legat de mine.

(Va urma)

Ioan Tancu

Strigături

culese din comuna Sâncel județul Târnava-Mică

de Prof. Teodor Selcean

Eu mă uit în jos și'n sus
Neamuri ca a mele nu-s,
De frumoase, de'mbrăcate,
De se miră șapte sate!..

Ce mireasă avem noi
Nu o dăm pe șase boi,
Fie cât de frumoșei
Nici că ne-am uita la ei!..

Cătu-i lumea și țara
Nu-i slujnică, ca nora,
Că ea unde-o mână mere
Și simbric nu mai cere!..

Din administrația satelor

Prestația și munca de folos obștesc

Tocmai mă gândeam, cum să omor vremea, în așteptarea trenului într-o gară de pe Târnava Mică acum vreo săptămână, când iată că apare primarul unei comune din apropiere, cu bâta în mână și cu pas grăbit.

— Dec Dumnezeu bine, tete Nicolae!

— Și pace între oameni, domnule!

— Nu te grăbi, că mai avem până vine trenul; hai să ne mai preumblăm puțin. Ce mai aveți nou și cum o duci cu năcazurile primăriei?

— Lasă-mă în pace, că sunt sătul de ele, de multe ori nu-mi mai văd capul, câte trebuie să fac și să aranjez. Bine a spus cine a spus: „Dacă ești mândros pe cineva și vrei să i faci un rău, apoi stăruiește, să ajungă primar, c'apoi îi destul. Întâi se face de vorbă cu oamenii în sat, apoi nu-și poate vedea de lucrul său cum se cade și în cele din urmă ceartă în casă cu femeea.

Dar eu ași trece peste toate, năcazul e altul mai mare. Știi bine că nu avem notar de multă vreme și astfel eu a trebuit să mă ocup și de ale cancelariei. Apoi să ferească Dumnezeu! Într-o cancelărie ești ca într-o pădure deasă, nu știi pe unde

să apuci, ca să ieși la un luminăș. Fac eu ce pot, dar când văd, cum se schimbă la noi tot ordine peste ordine, mă cătrănesc, de nu-mi cade bine nici muncă.

Acum știi bine ce avem de lucru cu prestația și cu munca de folos obștesc, că aproape nu-i zi să nu ne vină un ordin despre ele. Nu-i vorba de făcut lucrarea, pe teren cum se zice, că la mine aicea merge strună, dar e vorba de aranjat pe hârtie. Raport în fiecare lună; ce s'a făcut, cât s'a făcut, unde s'a făcut, cât costă, cât a mai rămas și Dumnezeu le mai știe pe toate. Am cam făcut socoteala că dacă am executat pe o lucrare de o schloapă, apoi tablourile și situațiile sunt de un stânjîn. Ne-a venit ordin să facem registre. Ne-am apucat de liniat ziua-noaptea, când au fost gata, am primit ordin că s'au comandat la tipografie, când colo iată că apare în Monitorul Oficial din 15 Aprilie 1943 un Regulament al prestației cu alte formulare. Adeca, ia-leneică dela început.

Eu știu una și bună: Toate's lucrul satului, ori prestații, ori muncă de folos obștesc și pe toate tot noi trebuie să le facem. Și atunci, de ce să le mai împărțim și să tot facem tablouri peste tablouri, adeca cum e zicala: Ne facem lucru de unde nu avem.

Știi cum fac eu? Întâi scot carul meu la mijlocul satului,

apoi pe al tatii și apoi pe al lui frate-meu, să nu zică lumea că sunt părtinitor. Apoi înțeleg dela numărul unu și nu mă împiedec torc iar aci, până ce nu a făcut fiecare o zi la „lucrul satului” cum îi spunem noi. Regulamentul spune ca să se convoace prestatorii cu 10 zile înainte printr'un convocator. Apoi lucrul satului se face cam așa: când plouă puțin și când oamenii nu pot lucra la lucrul satului deci cine poate cunoaște vremea cu 10 zile înainte.

Și să semneze toți în convocator de luare la cunoștință. Păi eu dacă vreau să scot satul la lucru, mie îmi trebuie cel puțin o jumătate de zi să-mi semneze toți oamenii. Vreme pierdută. Eu dau pe runcă de pildă așa: Mănește toate carăle dela numărul unu până la 200 la drumul de la Dumbravă; apoi atunci când am mi-am trimis carul și l-am trimis și pe tata, să vedem care e acela care nu vrea să meargă. Nu-l mai întreb că a subscris sau nu, ordinul se execută. O musai să se învețe ordine, ca îmi dau mulțumita din primărie.

Zgomotul trenului l-a făcut pe primarul meu să se oprească.

M'am gândit mult la ce spuse de primarul căruța-l plăc să faca mai multă treabă decât hârtie, și poate că are și dreptate. De multe ori, fiind prea zoriți, sărim dincolo de spinarea calului și, vrând să simplificăm, complicăm mai rău lucrurile.

Ioan Sârbu

De când sunt cartele în lume

Să nu credeți că numai din războiul trecut; o nu, ci mult mai demult. Încă faraonul Egiptului Psametih I., înainte cu 2500 de ani, eliberându-și țara de suzerobita Asirienilor, a făcut cartele din pergament, pe cari le împărțeau preoții, în curțile templelor poporului. După 100 de ani de la căderea lui Babilonienii, iar mai târziu Spartani. Căpetenia unui popor sălbatic din Somalia a împărțit cartele tuturor supușilor săi și, ca să nu vie nimenea a doua oră, i-a însemnat spinarea cu câte un cartel și nu putea primi altă cartelă până nu i-se vindeca rana deplin.

Svonul umple întâi târgul și curând îl face să și ardă.

Nime'n lume nu se'nșeală
Ca feciorul când se'nsoară,
Prinde patru boi la car
Și-și aduce lui amar!..

Tătăișe ca și-a mea
Intr'un târg nu poți vedea,
Ochii și sprâncenele
Scrise-s cu condeiele!..

Du-te dor peste câmpii
La mine să nu mai vii,
De când la mine-ai venit
Prea tare-am îmbătrânit!..

Usca-te-ai, badeo, ca vântul
Și nu te-ar răbda pământul,
Că m'ai lăsat singurea
Să-mi amărăsc vieța!..

Du-te dor cu Târnava
Nu-mi mai arde inima,
Du-te dor cu Mureșul
Nu-mi mai arde sufletul,
Du-te dor cu râurile
Nu-mi mai arde gândurile!..

Vai de mine, mult dor duc
Colo seara când mă culc,

Dimineața când mă scol
Eu am sânul plin de dor!..

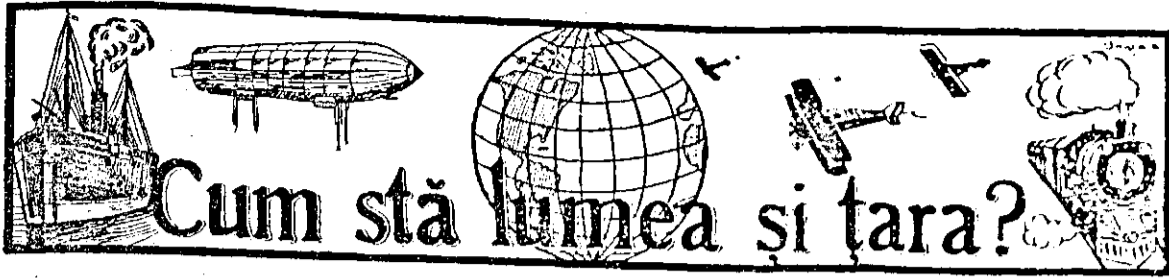
Vița mea e viță mare
Aruncă-o'n cale răsare,
Vița mea e viță bună
Răsare ca o legumă!..

Nu sufla, mândrușo, tare
Că mă iei de pe picioare,
Nu sufla mândrușo greu
Că mă iei din pașul meu!

Ochii mei ca două stele
Fac mânie unde-or mere,
Ochii mei ca două mure
Fac mânie und' s'or pune!..

Zice lumea că iubesc
Nici eu nu tăgăduesc,
Zice lumea că'm iubit
Nici eu n'am tăgăduit!..

Tropo, tropo pe podele
Că cizmele nu-s a mele,
Că din sat le-am căpătat
Pare-mi bin' că mi le-a dat!..

Desființarea Internaționalei a III-a

În săptămâna trecută gazetele din toată țara au adus vestea că Internaționala a III-a a fost desființată.

Pentru a înțelege mai bine, ce este cu această desființare, să vedem, ce este Internaționala a III-a, pe care tovarășul Stalin a desființat-o, la cererea Angliei și Americii.

Primul lucru, pe care trebuie să-l știm, este că toți comuniștii din lumea întreagă lucrează mână în mână. Partidele comuniste din fiecare țară au stat sub conducerea unui comitet internațional, cunoscut sub numele de „Internaționala comunistă“.

Așa au lucrat dela început, de când s'a ivit această învățătură rătăcită. Mai întâi a fost Internaționala I-a. Aceasta a fost apoi desființată și înlocuită cu Internaționala a II-a. La rândul ei și Internaționala a II-a a fost desființată și înlocuită cu Internaționala a III-a, cu sediul la Moscova. Acolo era statul major al tuturor partidelor comuniste, din lumea întreagă. De acolo porniau crainicii cu porunci către șefii de partide din alte țări. La Moscova se plănuiau și puneau la cale toate omorurile și turburările revoluționare comuniste din lumea întreagă. Gazetele comuniste scriau după ordinele și îndrumările dela Moscova.

Șefii comuniști erau ocrotiți și ajutați de Stalin și guvernele dela Moscova.

De când a făcut alianța Anglia și America cu Rusia, bolșevicii din aceste țări, simțindu-se ocrotiți de dl Stalin, au început să se miște și să aibă mai mult curaj. Acest lucru n'a fost însă pe placul guvernelor englez și american, două țări organizate cu totul altfel decât comuniștii, — țări burgheze — capitaliste.

Pentru a fi pe placul nouilor tovarăși de luptă, dl Stalin a desființat comitetul comunist dela Moscova, spunând că fiecare partid comunist să lucreze cum va crede de bine în țara lui, pentru fericirea acelei țări.

Prin desființarea Internaționalei

a III-a dl Stalin n'a abzis de învățătura comunistă, nici de planurile de a ne face pe toți comuniști. A făcut-o aceasta numai de dragul bogătașilor americani și a boierilor englezi. Toată povestea cu desființarea comitetului Internațional comunist este un fel de comedie politică, de a împăca pe cei mai slabi de fire, care cred că lupul și-a schimbat năravul de a mai mânca oi.

Ce s'a hotărât la Washington

Conferința anglo-americană dela Washington s'a sfârșit în ziua de 27 Mai. Au luat parte la această conferință dnii Roosevelt și Churchill, împreună cu șefii statelor majore ale armatelor americane și engleze.

În comunicatul care s'a făcut despre lucrările acestei conferințe s'a spus că s'a ajuns la o deplină înțelegere în ce privește conducerea războiului, pe toate fronturile. Anume Anglia și Americanii vor continua bombardarea orașelor germane și italiene, pregătind astfel o debarcare în Europa. Această debarcare trebuie, după planurile anglo-americană, să fie încercată în mai multe părți de către vapoarele engleze și americane, dar mai ales în Sud-Estul Europei, unde se crede că apărarea va fi mai slabă.

Bătălia dela Cuban

În zilele din urmă bolșevicii au deslănțuit o puternică ofensivă pe frontul dela Cuban. După două zile de lupte, bolșevicii au fost respinși din pozițiile ocupate în liniile germane. Luptele au continuat cu înverșunare în aceste zile.

În restul frontului răsăritean au fost lupte la mieznoapte, în ținutul lagunelor, și pe Donetul mijlociu, la nord de Lisiclanste.

Războiul din Apus

Pe frontul apusean au fost și în săptămâna aceasta atacuri de aviație. Avioanele germane au bombardat mai multe orașe germane. La rândul lor și avioanele germane au făcut sboruri deasupra Angliei, bombardând orașele engleze.

Situația din Sicilia

După cucerirea Africii de către Englezi și Americani se pune acum chestiunea Siciliei. Această insulă stăpânită azi de Italiani formează puntea de trecere între Africa și Italia. S'ar putea deci ca Englezii și Americanii, care stăpânesc coastele Africii nordice, să încerce să ocupe și Sicilia, pentru a trece apoi în Italia. Se spune că insula aceasta este foarte bine apărată și o trecere pe acolo ar fi deosebit de grea.

Frontul din Pacific

În Oceanul Pacific au fost mari lupte între vapoarele japoneze și americane, în apropierea insulelor Atlantice. Au fost lovite mai multe vapoare americane.

Pe frontul din China, trupele japoneze au ocupat localitatea Shinnan, tăind astfel linia de apărare a armatei chineze pe Fluviul Ciangce.

Trupele japoneze continuă înaintarea lor spre Isangteh.

Se spune că pe frontul indian Englezii pregătesc o mare ofensivă pentru cucerirea Birmaniei.

Armatele albe

De pe frontul răsăritean vine vestea că numeroși voluntari ruși se înscriu în rândurile armatei germane, pentru a lupta împotriva bolșevismului. Se spune că în săptămânile din urmă peste 10.000 de soldați bolșevici au dezertat și au trecut la Germani.

În Polonia deasemenea s'a format o armată de voluntari ucraineni, divizia de sac „Gallia“. Mulți dintre voluntarii cari se înscriu acum în armata germană sunt foști prizonieri. Până acum numărul acestor voluntari este de mai multe sute de mii. Armatele acestea de eliberare a Ucrainei de sub jugul bolșevic se organizează sub comanda generalului rus Vlassov.

Pierderile Rusiei

În războiul contra Germaniei Rusia bolșevică a pierdut până acum 30 milioane de oameni morți, răniți, prizonieri de răz-

boi și civili morți de foame și de boli.

După cum se vede și armatele rusești sunt slăbite, ne gândim și la aceea că în teritoriul rusec ocupat de Germani, locuiesc mai mult de 70 de milioane de oameni.

Jertfa noastră

În lupta pentru mântuirea lumii de primejdia comunistă, România și-a dat jertfa ei de sânge. Armata română a luptat vitejește și a vărsat mult sânge pe câmpiile rusești, pentru a plăti astfel dreptul poporului român la o viață mai bună, în noua ordine a lumii.

Alături de soldații cei mulți și neștiuți la nume, care au murit acolo departe, pentru o Românie întreagă, au căzut și 25 de generali și 41 de coloneli, comandanți de regimente. În luptă, comandanții români au fost întotdeauna lângă soldații lor, amintind prin vitejia lor faptele mari ale comandanților de oaste români de demult, Ștefan cel Mare, Ioan Vodă, Mihai Viteazul, care tot așa luptau și muriau pe câmpul de bătaie, alături de oștenii lor.

Prin fapta și moartea lor vitejească, acești comandanți, împreună cu zecile de mii de soldați morți și ei pentru acelaș caz sfânt, sunt chezașia însângeraată că României trebuie să i-se facă dreptate.

Intronire colegială. Suntem rugați a publica următoarele: Absolvenții Școlii Normale din 1891 din Blaj au ținut introniri colegiale de absolvire la 30, 35, 40, 45, 50 și 51 de ani dela absolvire. Căce am publicat și în anul trecut, că vom sluji parastas pentru colegii noștri morți și pentru foștii noștri profesori, noi am și implinit. Mă gândeam, că fiii și ginerii ori fetele ce sunt în Blaj vor lua parte la serviciul parastasului, dară nici anul trecut nu a luat parte numai dl Ignat. Unui fiu al unui fost profesor i-am zis, să ia parte, și mi-a răspuns că, de va avea timp, va veni, și nu a venit. Atuncia m'am hotărât, să fac intronirea colegială de 52 de ani, nu la Blaj ci la mine acasă. Pentru parastas avem și noi preot. Intronirea va fi la 20 Iunie. Pe colegii li aștept în gara Sânger jud. Turda; trenul sosește la ora 8 dimineața și la 5^{1/2} după masă, linia Ludoș-Tagul. Sânger 22 Mai 1948. Andrei Russu, învățător pensionar și proprietar.

Răspândiți

„Unirea Poporului,”

DE PRIN SAȚE

Zile de înălțare sufletească

Credincioșii bisericii unite din parohia Voila vicariatul Făgărașului au trăit câteva zile de nobilă înălțare sufletească. A petrecut adevărat în mijlocul nostru Preacuviosul părinte Miron Moldovan, călugăr al ordinului bazilican Sf. Vasile și vicarul mănăstirii Obreja din jud. Alba. D-sa a plecat la porunca înaltului Ierarh al Metropolitiei Blajului și a organizat în satul nostru misiuni sfinte. Și aceste slujbe religioase împreună cu predici potrivite au fost urmărite cu multă atențiune și au servit parohienilor noștri ca și o adevărată baie de curățire sufletească. Cele 13-14 predici ținute în grai simplu și însoțite de pilde adânc grăitoare au fost înțelese de toată lumea, lăsând urme neșterse în sufletele tuturor credincioșilor.

Drept câștiguri reale a misiunilor ținute în comuna Voila se pot socoti: mărturisirea tuturor copiilor de școală, a tineretului și aproape a tuturor credincioșilor bisericii noastre. S-au cercetat pe patulele lor de suferință toți bolnavii noștri, cari au fost și ei mărturisii și împărtașiți. S-au s'ujit la casele mai multor credincioși taina sf. Maslu și s-au făcut rugăciuni în cimitirul comunal pentru sufletele celor morți. S'a influențat societatea „Mariană” a femeilor și s'au învățat rugăciunile Rozarului pentru preamărirea cultului Peacurarei Fecioare Maria.

Pentru munca depusă cu atâta jertfă, credincioșii noștri încă i-au arătat dreapta lor recunoștință, colectând pentru mănăstirea Obreja și orfelinatul ei haine, albatură, pânză, ștergere, cărpe, săpun și unele alimente, ca fasole, cartofi, grășime, etc., în valoare de peste 25.000 Lei.

Impresionantă a fost apoi încheierea celor 6 zile de adevărată reculegere sufletească. Biserica a devenit neîncăpătoare pentru numărul mare al credincioșilor din loc și jur. De față erau toți preoții gr. cat. din împrejurime, în frunte cu Păr. Gheorghe Ivan, vicarul Făgărașului. Sf. Sa prin vorbe alene și bine simțite a mulțumit părintelui călugăr Miron Moldovan pentru jertfa cu care și-a împlinit rolul de preot misionar dobândind rezultate atât de frumoase. În numele parohiei a vorbit preotul local Andrei Radeș, din partea credincioșilor inv. dir. pens. Traian Șuteu, iar din partea soc. „Mariană” d'șoara Ana Moldovan. Și în sfârșit, în sunetele armonioase ale clopotelor și în cântările pioase ale cultului închinat Fecioarei Maria, cu luminările aprinse s'a înconjurat de 3 ori sf. biserică.

Din interesul cu care au fost urmărite, și rezultatele dobândite prin aceste sf. misiuni, s'a dovedit că în aceste vremuri de restriște lumea satelor noastre este dornică de învățături religioase. Deci ținerea lor a fost un bun prilej pentru reînprospătarea și întărirea adevăraților de credință pe cari le propovăduiește biserica noastră unită cu Roma. Deci ele sunt necesare, și ar fi bine, dacă prin preoți misionari luminați s'ar putea ține pe întreg cuprinsul Provinciilor noastre Metropolitane.

TRAIAN ȘUTEU
inv. dir. pens. în Voila

Conferință

despre Inocențiu Micu Clain la Cetatea-Albă

În cadrul ciclului de conferințe organizat de Asociația Românilor refugiați din Ardealul de Nord a vorbit în ziua de 22 Mai a. c., păr. Ioan Mihailu despre „Episcopul Ioan Inocențiu Micu Clain și epoca sa”. Conferința a avut loc în sala festivă a Liceului teoretic de băieți din Cetatea-Albă, în care au participat d-nii Vasile Abrudeanu dir. BNR., protopop Petre Hagiu, prof. Eugen Dumitrescu, Al. Graoju adm. CAM., ing. agr. Sebastian Dărămuș dir. Camerei Agricole cu d-na, prof. V. Orășanu, I. Bucur,

Gr. Mărcuș președ. Asociației Refugiaților, av. Dom. Firezaru, Lt. Gr. Rusu, Gh. Vasiliu, etc.

În expunerea sa conferențiarul a stăruit asupra frământărilor cari caracterizează secolul al XVIII-lea cu privire la situația politică, națională și religioasă a poporului din Transilvania. După ce se arată cum a ajuns Transilvania la 1688 sub stăpânirea Casei de Habsburg, se scribiniază atitudinea dușmănoasă a staturilor Dietei Ardealului compuse din Unguri, Sasi și Secui. Vlădica Inocențiu, întemeietorul Blajului deschide o luptă plină de curaj împotriva stăpânitorilor nedrepti ai poporului românesc. Descrie apoi cu multe amănunte viața plină de jertfe a marelui luptător, conchizând că a fost cu adevărat un erou național. Din testamentul politic al acestui nelămurit Episcop unit conferențiarul citează: „Nu pot sluji un Dumnezeu care e adevăr și să plac lumii care e mincinoasă” și lasă cu limbă de moarte ca poporul românesc din Ardeal să aibă „inimă mare, volle tuturor împreună” și îi îndeamnă: „să deschideți ochii și să înalțați cuvântul, să lepădați toată frica pentru dreptate, — nu temându-vă vremea, ci lucrând până aveți lumină, ca să nu vă ajungă întunecatul”. Luminosa conferință a făcut o adâncă impresie asupra ascultătorilor.

COR.

Excursie agricolă și șezătoare culturală

Duminecă, 23 Mai 1943, s'a organizat o excursie la ferma Bruchenthal (Sânmicliuș) cu școala practică agricolă organizată de Camera Agricolă a județului Târnava Mică.

Cursiștii au trecut în revistă diferite secții ale fermei, vizitând între altele magazinul de mașini, unde au avut ocazia să vadă diferite unelte și mașini agricole, de la cea mai simplă prășitoare, până la secerătoarea legătoare trasă de tractor.

Nu mai puțin a atras atențiunea celor prezenți crescătoria de porci Edelschwein, cu animalele reproducătoare așezate în coșci sistemate cu despărțământ pentru fiecare porc. Tot asemenea îngreșătoria. Cu toată lipsa de hrană care a silit conducerea fermei să reducă simțitor numărul porcilor, totuși se impun și aici printr-o perfectă curățenie și bună administrare.

După vizitarea acestei ferme, grupul întreg s'a dus la școala primară de Stat unde s'a desfășurat un program artistic într-o sală foarte plină, după următorul program:

1. Făt frumos, cor executat de școala primară din loc. 2. Plugarii, poezie de O. Goga, recitată de un elev dela școala practică agricolă. 3. Bătuta și călușerul, executate de elevii școlii pract. agric. 4. Hotare vechi, poezie recitată de micul Mihai Rusu. 5. Conferința agricolă ținută de ing. Agr. Șef. Victor Rusu Dir. Cam. 6. Dans național regional din Maramureș, executat de d. David M. cl. VIII-a Normală Blaj. 7. Diferite cântece naționale, executate de un grup de elevi din cl. VIII-a Norm. Blaj, organizați în orchestră. 8. Rugămintea din urmă, tablou interpretat de elevii Șc. Pract. Agr. 9. Bade-al meu, cor popular, executat de elevele cursului extrașcolar din loc.

La sfârșitul serbării a luat cuvântul dl subinsp. de control Tufan, care prin cuvinte adânc simțite a mulțumit Camerei Agricole pentru că din nou a dat ocazie populației acestei comune fruntașe să retrăiască clipe de o adevărată refacere sufletească, nutrițoare de speranțe pentru viitor.

A arătat mai ales, cum într'un program bine întocmit s'a ținut o conferință cu adevărat bine lucrată și bine documentată.

Corurile cursului primar și extrașcolar au tot conduse de d-șoara inv. Maria Pop, iar restul programului artistic de ing. Agr. Șef. Ioan Gherman.

Din Vintire-Bihor

Duminecă 23 Maiu 1943, a avut loc în cadrele Căminului Cultural din Vintire, o serbare cu caracter național-religios.

Înainte de masă credincioșii au luat parte la Liturgia slujită de preoții: protopop Ioan Matei prof. Beiuș, Iosif Blașiu administratorul domeniului episcopesc Holod și Alexandru Ciurdariu preotul local. Răspunsurile sunt date de corul mixt al catedralei romane-unite din Beiuș — de sub conducerea d prof. M. Bruchenthal — compus din elevii și elevele celor două licee române unite. Predica este rostită de păr. prof. M. Bruchenthal.

După masă, fiind un timp frumos, programul serbării are loc în curtea bisericii. Primul care ia cuvântul este dl notar Fl. Surlea din loc care în numele locuitorilor salută pe cei veniți dela Beiuș, spunându-le un bun venit. În cuvinte pe înțelesul tuturor arată ascultătorilor primejdia vorbelor de ciacă în legătură cu războiul. îi îndeamnă apoi a nu da crezare tuturor zvonurilor stricacioase anume împrăștiate de dușmani. Urmează partea întâia a programului, compus din coruri și recitări predate de către elevii școlii primare din loc, sub conducerea dlui inv. Pop Dumitru.

Păr. protopop I. Matei într'o însuflețită cuvântare face pomenirea Episcopului Inocențiu Micu Clain, ctitorul Blajului. Cuvântarea este ascultată cu mult interes de toți cei de față.

Partea a doua a programului o are corul mixt dela Beiuș, începând cu „Trăiască Regele” și terminând cu furtunosul „Deșteaptă-te Române”. Câteva eleve și un elev dela liceul din Beiuș recitează câte o poezie. De scos la iveală este elevul I. Cret cl. VII care recitează cu multă însuflețire o poezie a lui Iustin Ilieșu.

Tuturor le răspunde păr. Al. Ciurdariu din loc, care în cuvinte puține dar bine simțite, mulțumește celor ce au venit în acest scop dela Beiuș.

Au observat pe dnii: Păr. prot. I. Matei, prof. M. Bruchenthal, cu dna, d-ș. Titi Sălăjean prof. Beiuș, Fl. Surlea notar cu dna, Dr. I. Pop cu dna Holod, Al. Ciurdariu preot local cu dna, I. Blașiu cu dna, Holod, C. Pop inv. Holod cu dna, notar Gh. Bona Holod, D. Pop cu dna inv. Vintire, dna Fl. Pantea inv., dl I. Hălmăjean cu dna, Bordea P. șeful sect. Holod, T. Mihăilescu șeful post. jand Holod, d-șoarele Elena și Silvia Puticiu din Vintire, M. Lăcău, T. Mladin și alții, pe lângă o mulțime mare de ascultători.

Serbarea ia sfârșit la ora 17 într'o însuflețire de nedescris a tuturor celor de față.

P. C.

Când scrieți ori trimiteți banii, arătați-ne totdeauna și neapărat și Nr. din stânga paginii, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile D-voastre.

Agrul și desțoinicia credincioșilor

Când între doi oameni, unu vede și judecă mai bine lucrurile decât celălalt, spunem despre el, că este mai cuminte. Astfel dacă între 4-5 frați săatoriți, unul este mai cuminte, apoi ceilalți, la el se duc să spună: iată am dat de cutare necaz, ce-i de făcut? Pentru că lucrul se bucură de mulțumirea fraților, că-i povățuiește spre lucrul bun.

Așa dar cumințenia sau desțoinicia cuiva se dovedește în încercări, rătăcirii și amărăciuni. Căci mințea clar-văzătoare și răbdare a aceluia care o are în cetineli și frumusețea, descură încercăturile, aduce la cale adevărată pe rătăciți și îndulcește pe amăriți. Cel pățit, scos de altul la liman, se învață, ca de altădată să n'o mai ia razna. La rândul-i, povățuiește și el pe altul, când l-ar vedea apucându-se pe căi răzlețe.

E deci foarte adevărat, că s'at stat luminat, dat la timp e neprețuit.

Dar pe lângă plugari, sau moseșeriși, noi mai suntem și creștini catolici. Față de care lege creștinească adevărată încă trebuie să ne arătăm desțoinicia noastră. Așa de pildă, când vedem pe cineva că are nedumnezeiri, poate chiar jignitoare la adresa Bisericii noastre catolice, suntem obligați înaintea lui Dumnezeu, în cetineli dar frumusețea, să limpezim. Când altul ar vrea să apuce pe căile pierzării sufletei, croindu-și adică o viață scadalooasă, fără întârziere, îi vor ieși în întâmpinare, pentru a spune măsurat și luminat stăruind la Evanghelia: Că nu face bine ceea ce vrea să facă; că numai se pare cutare lucru că e bun dar e rău, fiind în contra Evangheliei. Altul poate e ispitit să se lapede cu totul de religia catolică. Și acestuia îi vom spune că singura cale adevărată ce duce la mântuire, e numai una, și ea care cale, o are în păstrare Biserica noastră catolică intrucât numai Ea singură pretinde frumusețea ei, ținerea poruncilor și a tainelor, lăsate de Cristos anume spre mântuire. Și precum adevărul e numai unul, tot așa Cristos a întemeiat numai o singură Biserică adevărată, și o sută.

Pe altul l-au păscut câteve necazuri în șir, te miri de ce fel. Dar toate l-au amărat, numai cât l-au putut, până l-au abătut. A nu îndulci cu vorba și cu fața, un asemenea creștin azi și mâine și poimâne, însermează a-l lăsa să moară cu zile. Și dacă vorba dulce mult aduce, se spune în numele lui Cristos e o ispravă neasemănat de plăcută și plină de adevărată dulce răsplată.

De toate aceste sfatu i evangh...

ghelice, sau destoinicii creștinești, îl vom încunoștința cât mai repede și pe părintele nostru. Motivul: pentru a ne feri ca în bunele noastre staturi, să nu strecurăm vre-o greșală. Și deci ca sfaturile noastre să cuprindă numai miezul adevărat al Sf. Scripturi și păstrat de Biserica noastră. Ori această reînnoire și împăștărire a cunoștințelor noastre au loc așa de potrivit în ședințele Agrului.

Iată unele destoinicii, pe cari Agrul ni le pretinde nouă credincioșilor. Desigur că de le vom împlini cu izbândă, vom primi dela Domnul o aleasă mulțumire sufletească, ca și care alta nu-i.

Deci, ori de câte ori vom întâlni un creștin întunecat, îl vom lumina cu lumina lui Cristos, care și pentru el și pentru noi ne va fi de mare folos. Pentruca astfel „darul cel înmulțit prin a mai multora mulțumire, să sporască, spre mărirea lui Dumnezeu“. (II. Cor. 4, 15).

Pr. Oct. Fulicea

Știrile săptămânii

Un dar pentru cetitorii noștri

Tuturor cetitorilor cari ne vor trimite abonamentul restant întreg, în cursul lunii Iunie, plus 10 Lei spese postale, le vom trimite gratuit câte un „Calendar dela Blaj“ pe anul 1943. Grăbiți-vă deci, că nu avem la dispoziție decât puține.

Di Mareșal Antonescu printre studenți. Di Mareșal Ion Antonescu, conducătorul Statului, în marea grijă pe care o are pentru tineret a vizitat cămine studențești din București. Studenții au primit cu multă însuflețire pe Conducător, fiind foarte fericiți că au bucuria de a avea la căminul lor câteva minute chiar pe omul trimis de Dumnezeu să fie mai marele conducător al nostru.

Di Ministru I. Petrovici la Sibiu. La încheierea anului școlar, Di Ioan Petroviciu, ministrul educației naționale, a fost oaspele Universității din Cluj, relogiată acum la Sibiu. Au fost serbări mari, vrednice de cea mai mare școală a Ardealului.

Memorie. În comuna Baroenești din județul Roman se repara biserica. Inginerul J. Ricniski s'a urcat să controleze lucrările. Din nefericire a căzut dela înălțimea de 16 m. În cădere a lovit și pe tinărul Vasile Avrici, care a fost rănit. Inginerul a murit pe loc. Cum vine nenorocirea, de unde nici nu te aștepti!

Octavă de rugăciuni. Intre 23-30 Mai la bisericile catolice din București s'a făcut octavă de rugăciuni pentru unirea în credință. Să ne rugăm și noi pentru unirea tuturor.

Arhiepiscopia Catolică din București. În 27 Aprilie s'au împlinit 60 de ani dela întemeierea Arhiepiscopiei romano-catolice, din București. A fost întemeiată de Sfântul Părinte Papa Leon XIII (despre care am scris într'un număr mai vechiu al toii noastre) La început arhieriei locuiau la Cloplea (sat lângă București, azi unit cu București). Cu timpul au reușit să-și facă palat de reședință pe strada Berthelot. Le urăm bună sporire, spre mai marea mărirea a lui Dumnezeu!

Recrutarea Germanilor dela noi. Intre România și Germania s'a făcut o învoială, ca tinerii sași dela noi să fie recrutați pentru armata germană. Au început în toată țara recrutările. Le face o comisie germană. Primul transport de tineri germani din România pentru armata germană a plecat din Brașov.

Pentru monumentul lui Iacob Mureșanu am primit dela Păr. protopop pensionar Valeriu Florian din Răcovița lei 360, așa că acum avem depuși lei 17 790. Ne apropiem deci de 20 000.

Ajutor la gazetă am primit dela abonații noștri Onac Ioan din Aind lei 500, Gherman Augustin din Tăgșor lei 200, Demeter Gligor Băgău lei 100, Pr. Răuca Aurel, Băgău lei 100, Ion Ștefănescu Dumitra lei 100 și I. Nechita Sghișoara lei 100. Bănel Dumnezeu să le răsplătească tomiit.

Școală închinată Preacuratei. Duminică în 16 Mai Liceul Comercial de fete din Blaj, de sub conducerea dăci directoare Emilia Hopârtean, a fost închinat Preacuratei Fecioare Maria ca „Regină a Păcii!!” Închinarea a făcut-o însuși I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, care a sfințit atunci și icoana care înfațișează pe Preacurata cum s'a arătat unor copii din Franța la Banneux.

Moartea năpraznică a unui preot care era principe. Prințul George de Saxonia, fost principe moștenitor, care în războiul trecut fusese ofițer, colonel și comandant de regiment, s'a înscris, îndată după război la teologie, și, după ce făcu studii temeinice se preoții în anul 1942 și se călugări, făcându-se iezuit. Sămbătă în 15 Mai Părintele George a fost în vizită la prietenul său ducele de Mecklenburg din Berlin, căruia li spuse că merge să se scalde într'un lac de lângă Berlin. Hainele i-s'au găsit pe

malul aceluia lac, dar trupul încă nu a fost aflat. Intregă lumea catolică jalește moartea năpraznică a acestui prinț foarte mult iubit de popor.

Biserică românească ortodoxă la Berlin. Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor a cumpărat cu 27 milioane de lei biserica „Ierusalim“ din Berlin, slujindu-se în ea de aici înainte românește.

Sfârșitul anului școlar. Duminică, în 30 Mai s'a făcut la toate liceele din țară serbarea de sfârșit de an. La Biserică, profesorii și elevii au mulțumit Atotputernicului Dumnezeu că i-a ajutat să muncească cu folos. La 9 au ascultat la Radio programul special pentru acest scop. După terminarea programului la fiecare școală s'a făcut o mică serbare. Cei buni au fost premiați.

† Păr. Iacob Marga. A murit protopopul unit dela Dej Iacob Marga. A fost și scriitor bisericesc. A tipărit cărți de predică, cărți de rugăciuni, precum și mai multe lucrări necunoscute despre trecutul bisericii noastre în părțile Dejului și ale Gherlei. Ne-a părăsit un mare predicator și un harnic îndrumător. Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

Un neadevăr. Cu prilejul serbărilor dela Blaj, între amintirea marelui luptător național, a Episcopului Inocențiu Micu Klein, s'au scris multe articole prin toate gazetele. Toate au scris cu mult suflet. Ne pare rău că la Sibiu și de astă dată s'a scris așa, cum să ne lovească. Dece a trebuit să se scrie în „Lumina Satelor“ că la Roma Episcopul Micu a fost aruncat în închisoare? E un neadevăr, și neadevărurile sunt totdeauna păgubitoare și necreștinești.

Femeile cari au copii mulți. Di Adolf Hitler, Conducătorul Germaniei, a decorat femeile germane cari au mulți copii.

Fiii Mariei. Duminică în 16 Mai au fost înaintate membre ordinare ale Reuniunii Mariene dela Liceul Comercial de fete din Blaj 40 eleve de însuși I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu. Iară Duminică în 30 Mai au fost primite 11 eleve ale Școlii Urbane de Gospodărie din Blaj, de către Păr. canonic Iuliu Maior, directorul ziarului nostru. Pe cele dela Liceul Comercial de fete le-a pregătit Păr. profesor Grigorie Friciu, iară pe cele dela Școala de Gospodărie Păr. profesor Andrei Plaiian. Atât la o școală cât și la cealaltă primirea s'a făcut în cadrul câte unei serbări. Biserica noastră se bucură din toată inimă că fiii Mariei se înmulțesc mereu.

Concentrarea premilitarilor. O lege nouă prevede că premilitarii

pot fi concentrați pentru felurite lucrări de apărare a teritoriului, sau pentru lucrări cari privesc apărarea bunurilor statului, a județelor, și a comunelor. Concentrarea va fi de 3 luni.

S'a spânzurat un moșneag. Într'un sat de lângă Timișoara s'a spânzurat un bătrân de 90 de ani. Mare păcat a săvârșit, căci omul nu are dreptul să-și facă singur sama.

Prășitul (săpatul) porumbului

Țara noastră este a treia din lume în ceea ce privește suprafața cultivată cu porumb și a doua ce privește exportul rumbului.

Dacă socotim însă cât de puțin producem față de suprafața cultivată cu porumb, ne numărăm printre cele din urmă țări din lume producătoare de porumb.

Producem numai jumătate la jügăr față de alții, deoarece nu ținem seama de modul și timpul cum trebuiesc făcute lucrările necesare.

Nu este timpul și nu permite nici locul să descriem toate lucrările ce trebuiesc făcute, de aceea în cele ce urmează mai jos vom descrie numai modul cum trebuie făcut prășitul adică săpatul porumbului, care este cea mai importantă lucrare, făcută în scopul de a distruge buruienile și a menține apa în pământ. Pentru celelalte lucrări este destul deocamdată să amintim plugarului nostru, care știe cât de ușor se corcește porumbul, că nu-și poate asigura o recoltă uniformă dacă nu face alegerea porumbului de sămânță la timp păstrându-l bine, spre a-l feri colțul de îngheț, lucru despre care se asigură prin punerea seminței la încolțire. O astfel de sămânță, pusă într'un pământ bine pregătit și arat din toamnă, va răsări bine.

La câteva zile după ce a răsărit porumbul, este bine să fie grăpat, deoarece o grapă bună face cât o prașilă. — După aceasta grapă trebuie să urmeze trei prașile.

Prima prașilă se face când porumbul are 2—3 frunzișoare, a doua prașilă se face după două săptămâni, iar a treia prașilă tot cam la 2—3 săptămâni după cea de a doua, astfel ca toate trei prașile să fie terminate când porumbul are înălțimea cam de 30—60 cm. — Este greșit deci ca prășitul să se facă prea târziu, deoarece și porumbul, ca

orice altă cultură și ca orice vietate, trebuie ajutat când este mic pentru a prinde putere. — Prășitul nu trebuie să se facă adânc. — Prima sapă se face potrivit, a doua mai ușoară, iar a treia numai la suprafață, deoarece altfel tăiem rădăcinile care se întind către suprafața pământului și astfel se explică, de ce, după o sapă făcută adânc, cultura îngălbenește și porumbul întârzie în dezvoltare.

Numai o singură prășilă urmată de mușuroire, cum se execută în regiunea noastră nu este o lucrare potrivită. — Mușuroitul nu trebuie făcut decât numai în regiunile cu multă umezeală, ceiace nu este cazul la noi, — deoarece după mușuroi plantele suferă mai mult de secetă, întârzie în creștere prin faptul că din nodul acoperit cu pământ dau noi rădăcini și contrar părerilor agricultorilor noștri plantele sufăr mai mult chiar și la vânt.

Pentru a asigura deci recoltă bună la porumb, care este baza hranei populației și vitelor noastre, plugarii sunt stăruitor rugați, să facă trei prășile în modul arătat mai sus.

Ing. agr. Ioan Gherman

DOCTORUL SAZELOR

„Copilul”

Vremea înfărcatului

An de an, cu venirea verii, prăpăd mare se abate peste satele noastre, asupra celor mici și nevinovați copilași, moartea secerând cu necruțare, multe, multe vieți de viitoare mame ori viitori oșteni români. Vara, când toate vietățile lăsate de Dumnezeu pe pământ, cresc și se învesesc, copilașii noștri, copilașii satelor noastre, numai acești ingerași cad pradă bolii zisă „diaree”, și prin boala morții.

La noi mor mulți, chiar prea mulți copii, până a nu împlini nici vârsta de un an, mor 20 la 100 dintre cei născuți într'un an, sub vârsta de un an, adică tot al cincilea cade pradă morții, și, cei mai mulți mor vara, numai și numai din anumite greșeli ale noastre, una dintre acestea fiind vremea când la noi se înfărcă copiii.

Suntem în timp de război și în prag de vară. Câmpul ne cere să fie muncit. Dar de cine? Că bratele vânjoase ale celor ce

purtau plugul de coarne, ori coasa pe umăr, astăzi sunt cu arma în mână la hotare, frânte prin spitale, ori... căzut la „datorie”.

Câmpul ne așteaptă să fie muncit și, la chemarea sa, va trebui să răspundă bătrânii îngârboviți, nevestele îndurerate și copilandrii nevrâstnici, că așa sunt vremurile.

Ne mor copiii! Ne pierde neamul! Acesta este strigătul de alarmă dat de mulți oameni cu drag de neamul lor.

Noi românii, până acuma, — până la acest război — nu ne prea puteam vâlcări, că în afară de Banat, unde cu adevărat ne pierde neamul românesc, pe țara întreagă aveam un spor de populație de 10—15 la 1000 an de an, adică an de an numărul locuitorilor unui sat se înmulțeau cu 10—15, la 1000 de suflete, aceasta, pentru că ce e drept, la noi mor foarte mulți copii, dară la noi în țară se și nasc — adică se nașteau până la acest război — cei mai mulți copii din toată Europa, socotind bine înțeles la 1000 de suflete. La noi în Țară se nasc cam 35 copii la 1000 de suflete, într'un an. În alte țări ca Franța de pildă cam 15, până cel mult 30 la 1000, cum e bunăoară Bulgaria. Se nasc la noi mulți copii, pentru că noi suntem un neam de oameni sănătoși. Noi suntem un popor de plugari. Românul, adevăratul român, cu suflet curat și frica lui Dumnezeu, are atâția copii, câți îi dă Domnul; el nu cunoaște, nu se încumetă a face „avort”, adică să ucidă prunc nevinovat în pântecile mamei sale, avort care este crimă, e păcatul cel mai strigător la cer, și... dăunător neamului.

Până acum mureau copii mulți și mai rămăneau, că Domnul învrednicea pe tânăra pereche, cu un altul în locul celui căzut pradă morții. Astăzi?... Lucrurile s'au schimbat. Azi, copilul trebuie să fie — și este — Țării și familiei mai de preț ca oricând, că mulți dintre cei plecați la „datorie”, nu se vor mai întoarce niciodată. Copilul, ingerașul, care poate că nu a văzut niciodată pe al său tată, el, — copilul zilelor de astăzi — este acela de care Țara are lipsă, să ocupe locul lăsat gol în rândurile noastre de tatăl său. Bunicii își mângăie anii bătrânețelor îndurerate, iară mama își leagă toată nădejdea zilelor de mâne de acest „copil”, care trebuie mântuit și scăpat de moarte.

(Va urma).

Dr. Ion Frățilă

Stea mai luminoasă decât soarele

Astronomii, adevărații cercetătorii stelelor, au descoperit în 1936 o stea foarte luminoasă, despre care au stabilit că este de 40 de milioane de ori mai luminoasă decât soarele.

Liceul de băieți român unit „Sf. Vasile cel Mare” — Blaj

Nr. 2747 - 1942/43.

AVIZ

În baza ordinului Onor. Minister Nr. 65 299/B 1943 examenul de admitere în cl. I se va ține la 6 Iunie 1943.

Elevii cari voiesc să se înscrie la acest examen, vor înainta direcțiunii liceului o cerere legal timbrată, semnată de părintele sau tutorul elevului, până în ziua de 5 Iunie a. c. La cerere vor anexa următoarele acte:

1. Certificat de IV clasă primară; 2. Extras de botez; 3. Extras de naștere; 4. Buletin de revaccinare; 5. Certificat de naționalitate; 6. Certificat de avere.

În clasa I. vor fi înscriși numai elevii cari la 1 Sept. a. c. vor avea vârsta de cel puțin 10 ani și cel mult 13 ani împliniți.

Elevii cari nu vor fi primii vor fi încunoștințați, pentru a-și putea cere înscrierea la altă școală.

Taxa de înscriere pentru acest examen este de 400 lei, care se va achita în dimineața zilei de 6 Iunie la ora 8. înainte de începerea examenului.

46 (1-1).

Direcțiunea

Poșta gazetel

Pr. Onofrei, Dumitra. Am reținut de la Adm. Centr. și i-am introdus, dar dintre abonați mai au de plată și pe anul 1942 până în 7 Aug. când s'a sistat înțelegerea gazetei. În situația aceasta sunt mătorii doi foști abonați: Roman Hapla și Romi Repede, cari au de achitat pe anul 1942 câte 140 Lei. Ion Goja lui Ceu are de achitat pe 1941 Lei 175 și pe 1942 Lei 160.

Ladislau Fedenania 12607. În 16 Oct. 1942 ați trimis 150 Lei; din acestia s'au introdus pe lunile Nov. și Decemv. câte 20 lei, total 40 lei pe 1942, iar Lei 110 s'au trimis pe anul 1943 în 20 Mai 1943 ați trimis Lei 70 cari s'au introdus pe anul acesta, ca Lei 110 Lei introduși înainte fac 180 lei așa ați achitat jumătatea anului 1943. Mai are de achitat pe o jumătate de an.

Turcu P. 11803. Creciunescu I. 11806. Sătești achitat pe anul 1943 până la 31 Dec.

DNA MARIA TULEA, soția căsătorului din Blaj, trecând în ziua de 13 Mai la cele veșnice și fiind înmormântată în ziua de 16 Mai, familia aduce mulțumită și pe această cale tuturor celor ce au luat parte la această tristă ceremonie și cari au petrecut-o până la mormânt, deși fost o ploaie foarte mare. Mulțumim și deosebi membrilor Reuniunii Meseriașilor Români din Blaj, cari s'au prezentat în număr atât de frumos, petrecându-o în ziua înmormântării, pe la orele 12, dela casa mortuară la Casa Domoului.

47 (1-1)

Sosirea și plecarea trenurilor

din gara Blaj, începând cu 25 Mai 1943

Spre Teiuș

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	Direcția
Accelerat 201	0.23	3	0.25	Buc.-Curtici
Personal 2007	2.53	3	2.56	Buc.-Arad
*Personal 2005	5.16	5	5.21	Buc.-Curtici
Motor 3017	—	—	8.02	Blaj-Turda
Personal 2003	13.21	8	13.29	Buc.-Arad
Motor 3019	—	—	18.25	Blaj-Teiuș
Personal 2001	20.09	10	20.19	Buc.-Arad și Turda

Spre București

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	Direcția
*Personal 2006	2.31	5	2.36	Curtici-Buc.
Accelerat 202	5.40	3	5.43	—
Motor 3018	7.47	—	—	Teiuș-Blaj
Personal 2004	8.37	4	8.41	Arad-Turda și Buc.
Motor 3020	14.55	—	—	Turda-Blaj
Pers. 2002	16.45	8	16.53	Arad-Buc.
* 2008	23.05	3	23.08	Arad-Buc.

Blaj-Coroiu

Coroiu-Blaj

Felul și Nr. trenului	Pleacă	Felul și Nr. trenului	So-sește
Motor 3121	5.55	Personal 3128	7.25
Personal 3125	13.35	Motor 3124	13.00
Personal 3127	17.07	" 3126	19.51

Legături de tren cu Sibiu

Blaj pleacă	2.36	5.43	8.41	16.53
Copșa-Mică sos.	3.42	6.24	9.45	17.53
" pl.	4.27	6.45	10.10	18.20
Sibiu sos.	6.14	8.34	12.10	20.09

Sibiu pl.	1.35	10.30	16.05	21.40
Copșa-Mică sos.	3.17	12.10	17.45	23.20
" pl.	4.31	12.30	19.15	23.41
Blaj sos.	5.16	13.21	20.09	0.23

* tren german cu 3 vagoane românești.